

PRENUMERATA.

Rocznie 48 Mk., Kr. 90
półrocznie 24 Mk., Kr. 48
kwartalnie 12 Mk., Ko-
ron 24.

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.
WYCHÓDZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

OGŁOSZENIA.

Cena za wiersz drobno-
go pisma (petit) po tab-
ście 1 mk.
Kolumna 6 lamów.
Numer pojedynczy
20 fenigów.

Redakcja i Administracja: Miodowa № 20. Redakcja otwarta od 9—3 p. p. Redaktor przyjmuje od 1—2 p. p. Telef. red. 44-05. Telef. admin. 44-50.

DZIAŁ URZĘDOWY.

ROZPORZĄDZENIE

Rady Ministrów w przedmiocie objęcia przez Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych Zarządu na terenie b. zaboru austriackiego.

Na mocy art. 5-go rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 marca 1919 r., Dz. Pr., poz. 240, zarządza się, co następuje:

Art. 1. Z dn. 1 sierpnia 1919 r. Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych obejmuje pod zarząd bezpośredni wszelkie sprawy, należące do zakresu działania tego Ministerstwa na terenie b. zaboru austriackiego.

Równocześnie ustają w stosunku do tych spraw ogólne kierownictwo i kontrola Generalnego Delegata Rządu dla Galicji, przysługujące mu dotąd w myśl art. 2 powołanego rozporządzenia, a także skasowany zostaje Urząd powołany w porozumieniu z Generalnym Delegatem dla Galicji delegata Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

Art. 2. Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych ustanowi w miarę potrzeby dla zarządzania poszczególnymi działami spraw na terenie Galicji swoich przedstawicieli, których uprawnienia w granicach ustaw określi w osobnym rozporządzeniu, przez siebie wydanem.

Art. 3. Trzecią instancją dla spraw, podpadających pod przepisy ustaw leśnych w Galicji, stanowią Główna Komisja Ochrony Lasów przy Ministerstwie Rolnictwa i Dóbr Państwowych w Warszawie. Przepis niniejszy nie narusza kompetencji Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w zakresie karnych spraw lasowych.

Art. 4. Trzecią instancją dla spraw, należących do zakresu działania władz agrarnych, czynnych na mocy ustaw krajowych o komasacji i dzieleniu gruntów wspólnych (Dz. U. Kr. Nr. 18 i 20 1900 r.), stanowią Główna Komisja Ziemską przy Ministerstwie Rolnictwa i Dóbr Państwowych w Warszawie.

Art. 5. Wykonanie niniejszego rozporządzenia należy do Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych, który wyda potrzebne instrukcje i rozporządzenia wykonawcze.

Prezydent Ministrów:

w/z.

(—) S. Wójcickowski.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:

(—) Janicki.

Warszawa, dn. 1 sierpnia 1919 r.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w przedmiocie zajęcia i przygotowania drzewa opałowego w lasach prywatnych na okres zimowy 1919/20.

Na podstawie art. 2 Ustawy Sejmowej z 28. II. 1919 r. (Dz. Pr. Nr. 20, poz. 229), oraz w myśl Uchwały Sejmowej z 25. VI. 1919 r. zarządzam w porozumieniu z Panem Ministrem Robót Publicznych i Panem Ministrem Skarbu, co następuje:

Art. 1.

W lasach prywatnych, posiadających plany gospodarcze, lub prawomocne pozwolenia wyrębu, zostaje niniejszym zajęte na zasadzie art. 2 Ustawy z 28. II. 1919 r. (Dz. Pr. Nr. 20, poz. 229) do rozporządzenia Głównej Komisji Rozdziału Drzewa drzewo opałowe na pniu, przypadające do cięcia w zrebach roku 1919/20, oraz w zrebach zaległych, o ile użytkowanie tych zrebów ustawowo jest dopuszczalne.

W lasach prywatnych, nie posiadających planów gospodarczych, zostaje również zajęte na zasadzie art. 2 Ustawy z 28. II. 1919 r. w drzewostanach rębnych drzewo opałowe na pniu, a to w stosunku 1 mp. (metr przestrzenny) z każdego hektara powierzchni lasów.

Art. 2.

Właściciele i zarządcy lasów prywatnych, posiadający plany gospodarcze lub prawomocne po-

zwolenia wyrębu, winni do 10 sierpnia 1919 r. oświadczyć odnośnie Powiatowej Komisji Rozdziału Drzewa, czy, a w danym razie, jaką ilość drzewa opałowego (szczapowego lub kraglakowego o grubości co najmniej 7 cm. w cieńszym końcu) gotowi są wyrobić i oddać do rozporządzenia Powiatowej Komisji Rozdziału Drzewa w terminie do 15/X, względnie 15/XI, wzgl. 31/XII 1919 r. ze zrebów według planu gospodarczego na rok 1919/20 do cięcia przypadających, oraz ze zrebów zaległych, o ile użytkowanie tych zrebów z mocy Ustaw jest dopuszczalne.

Właściciele zaś i zarządcy lasów prywatnych, które nie mają planów gospodarczych, winni w terminie do 10 sierpnia 1919 r. podać Powiatowej Komisji Rozdziału Drzewa łączną powierzchnię lasu, będącego ich własnością, lub pozostającego pod ich zarządem, a zarazem oświadczyć, czy, a w danym razie, jaką ilość drzewa opałowego gotowi są wyrobić w rębnych drzewostanach i oddać do dyspozycji Powiatowej Komisji Rozdziału Drzewa w terminach wymienionych w ustępie 1-y m.

Obowiązek zgłoszenia ciąży także na osobach, które na mocy kontraktu kupna-sprzedaży, zawartego z właścicielem lub zarządcą lasu, uprawnione są do wyrębu drzewa opałowego.

Zgłoszenie winno zawierać:

- 1) imię i nazwisko, miejsce zamieszkania właściciela lasu, oraz osoby uprawnionej do wyrębu,
- 2) miejsce położenia lasu (powiat administracyjny), nazwę oddziałów lasu,
- 3) podanie ilości drzewa opałowego według planu gospodarczego w zrebach r. 1919/20 i w zrebach zaległych, względnie w rębnych drzewostanach do cięcia przypadających, oraz podanie powierzchni odnośnych zrebów,
- 4) najbliższą stację kolejową,
- 5) stosunki wywozowe: odległość miejsca wyróbki od drogi komunikacyjnej, kolejki leśnej i od najbliższej stacji kolejowej, lub rzeki spławnej,
- 6) czy zgłaszający potrzebuje drzewa opałowego na własne cele, a w danym razie, w jakiej ilości.

Art. 3.

Obowiązkowi wymienionemu w art. 2 nie podlegają:

- 1) na obszarach b. zaboru rosyjskiego właściciele lasów, uznanych za ochronne, lub wodochronne, oraz właściciele lasów, w których wyręb został wstrzymany na podstawie prawomocnych orzeczeń urzędów ochrony lasów,
- 2) na obszarach b. zaboru austriackiego właściciele lasów zamkniętych na podstawie §§ 19 i 20 ces. pat. z 3/XII 1852 r. (Dz. pp. Nr. 250), właściciele lasów ochronnych w postaci §§ 6 i 7 tego patentu, wreszcie właściciele lasów, w których, celem powstrzymania dalszych spustoszeń, wyręb drzewa na zasadzie §§ 4 i 23 ces. pat. został wstrzymany.

Art. 4.

Powiatowa Komisja Rozdziału Drzewa oznajmi właścicielowi lasu najdalej do 20/VIII 1919, jaką ilość drzewa opałowego, zgłoszonego w myśl art. 2 tego rozporządzenia, winien właściciel lasu wyrobić w terminach w art. 2 podanych.

Jeżeli właściciel lasu w terminie do 20/VIII 1919 r. nie otrzyma od Powiatowej Komisji Rozdziału Drzewa zawiadomienia, jaką ilość drzewa opałowego winien przygotować, natenczas winien wyrobić całą ilość zgłoszonego drzewa.

Art. 5.

Powiatowa Komisja Rozdziału Drzewa będzie miała prawo udzielić właścicielowi odpowiedniej zaliczki na wyróbkę drzewa po myśli art. 4.

Szczegóły, dotyczące wysokości i zwrotu zaliczki, zostaną ustalone przez Główną Komisję Rozdziału Drzewa.

Art. 6.

Z drzewa opałowego, które właściciel winien wyrobić według art. 4, ma być jedna trzecia część oddana do rozporządzenia Powiatowej Komisji Rozdziału Drzewa do 15/X 1919 r., druga część do 15/XI, a reszta do 31/XII 1919 r.

Art. 7.

Za drzewo opałowe, w myśl art. 6 tego rozporządzenia, w terminie wyrobione i do dyspozycji Powiatowej Komisji Rozdziału Drzewa oddane, zostanie wypłacona właścicielowi należność według cen ustanowionych w rozporządzeniu Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych („Monitor Polski” Nr. 161 z d. 21/VII 1919 r.) dla obszarów b. zaboru rosyjskiego i w cenniku wycytnym drzewa opałowego i materiałowego dla obszarów b. zaboru austriackiego. Należność ta może być powiększona dla obszarów b. zaboru austriackiego o faktyczne koszty ścięcia i wyróbki drzewa opałowego, o ile koszt, ta nie są objęte cennikiem wycytnym.

Oprócz tych cen otrzyma właściciel premję w wysokości 20% przypadającej ceny w następujących wypadkach:

- a) jeżeli trzecią część drzewa, którą winien oddać do 15/X 1919 r., odda najdalej 1/X 1919; w tym wypadku otrzyma premję za całą ilość wcześniej oddanego drzewa;
- b) jeżeli w terminie do 15/X 1919 odda więcej, niż 1/3 część drzewa; w tym wypadku otrzyma premję za nadwyżkę oddanego drzewa.

Art. 8.

Jeżeli właściciel lasu, który w myśl art. 2 tego rozporządzenia zgłosił gotowość wyróbki drzewa opałowego, nie odda 1/3 części wyrobionego drzewa w myśl art. 6 w terminie do 15/X 1919 r., natenczas cała ilość drzewa, którą winien wyrobić w myśl art. 4, zostanie wyrobiona przez Powiatową Komisję Rozdziału Drzewa na koszt i niebezpieczeństwo właściciela lasu, a od ceny za drzewo, należąc się właścicielowi, w myśl art. 7, zostaną potrącone faktyczne koszty ścięcia i wyróbki drzewa, o ile cena ta dotyczy drzewa w stanie wyrobionym.

Przy wyróbce drzewa opałowego na koszt właściciela lasu ogólna ilość wyrobionego opału nie może przekraczać 40% ściętej masy drzewnej. W drzewostanach czysto opałowych wolno jednak wyrobić na opał całą ilość znajdującą się w nich masy drzewnej.

Wyróbkę na koszt właściciela lasu może Powiatowa Komisja Rozdziału Drzewa rozpocząć bez zwłocznie po 15/X 1919 r.

Pozostałe po wyróbce drzewa opałowego części pnia, nadające się do wyróbki drzewa użytkowego, pozostaną w miejscu wyróbki do dyspozycji właściciela lasu, o ile nie nastąpi osobne zajęcie tego drzewa na podstawie art. 2 Ustawy Sejmowej z dnia 28/II. 1919 r.

Art. 9.

Właściciele i zarządcy lasów prywatnych, posiadających plany gospodarcze, lub prawomocne pozwolenia wyrębu, którzy w myśl art. 2 tego rozporządzenia nie oświadczyli gotowości oddania drzewa, obowiązani są w terminie do 10/VIII 1919 r. zgłosić Powiatowej Komisji Rozdziału Drzewa, jakie ilości drzewa opałowego przypadają do cięcia według planu gospodarczego w zrebach na rok 1919/20 do cięcia przypadających, oraz w zrebach zaległych, o ile użytkowanie tych zrebów z mocy obowiązujących Ustaw jest dopuszczalne.

Właściciele zaś i zarządcy lasów prywatnych, nie mających planów gospodarczych, którzy w myśl art. 2 tego rozporządzenia nie oświadczyli gotowości wyróbki i oddania drzewa, obowiązani są w terminie do 10/VIII 1919 r. podać Powiatowej Komisji Rozdziału Drzewa łączną powierzchnię lasu, będącego ich własnością, lub pozostającego pod ich zarządem. Postanowienia ustępu 3 i 4 artykułu 2 tego rozporządzenia odnoszą się również do zgłoszeń, o których mowa w poprzednich ustępach.

Art. 10.

Obowiązkowi, unormowanemu w art. 9 tego rozporządzenia, nie podlegają właściciele lasów wymienionych w art. 3.

Art. 11.

Drzewo opałowe, zajęte na podstawie art. 1 niniejszego rozporządzenia, którego właściciel nie oświadczył po myśli art. 2, gotowości wyróbki drzewa, zostanie przez Powiatową Komisję Rozdziału

Drzewa wyrobione na koszt i niebezpieczeństwo właściciela po myśli postanowień art. 8 ustęp 1, 2 i 4 tego rozporządzenia.

Art. 12.

W razie niezadośćuczynienia przez właścicieli lasów prywatnych obowiązkowi ustanowionemu w art. 9, zostaną dane, o których mowa w tym artykule, zbądane przez fachowego leśnika na koszt i niebezpieczeństwo opieszłego, właściciela, nadto nastąpi wyrobka drzewa opałowego przez Powiatową Komisję Rozdziału Drzewa po myśli art. 11 tego rozporządzenia.

Art. 13.

Postanowienia tego rozporządzenia nie naruszają w niczem praw serwitutowych, obciążających lasy prywatne.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:

(—) Janicki,

Szef Sekcji:

(—) J. Miklaszewski.

Warszawa, dnia 20 lipca 1919 r.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Kolei Żelaznych o zniesieniu ogłoszenia b. austriackich kolei państwowych, dotyczącego taryfowania cukru karmnego dla bydła.

Na mocy dekretu Naczelnika Państwa z dnia 7 lutego r. b. (Dz. Praw Nr. 14, poz. Nr. 152) i w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu oraz Przemysłu i Handlu, zarządzam, co następuje:

Znosi się ogłoszenie b. austriackich kolei państwowych, umieszczone w Dzienniku rozporządzeń dla kolei i żeglugi (Verordnungsblatt für Eisenb. und Schiff) Nr. 7 z dnia 15 stycznia 1916, poz. 70 w sprawie taryfowania cukru karmnego dla bydła, denaturowanego domieszką innej paszy.

(Austr.-węgier. i bohn.-herceg. taryfa towarowa, część I, dział B, z dnia 1-go stycznia 1918 r.).

Kierownik Ministerstwa:

(—) J. Eberhardt.

Warszawa, dnia 22 lipca 1919 r.

INSTRUKCJA

dla organów komunalnego nadzoru mieszkaniowego.

1.

W miastach z ludnością ponad 30.000 mieszkańców Zarząd miasta w charakterze organu nadzoru mieszkaniowego powołuje miejscowy Urząd Mieszkaniowy z Inspektorem Mieszkaniowym Miejskim na czele. W miastach z ludnością od 5.000 do 30.000 mieszkańców nadzór wykonywać winni fachowi urzędnicy mieszkaniowi pod kierunkiem burmistrza. W gminach wiejskich nadzór wykonywują władze komunalne (art. 9 dekretu o zapobieganiu brakowi mieszkań z dn. 16 stycznia 1919 r. Dz. Pr. Nr. 8 z dn. 25 stycznia 1919 r., poz. 116).

2.

Komunalne urzędy mieszkaniowe oraz fachowi urzędnicy mieszkaniowi do spraw związanych z zakresem ich działalności, winni mieć przydzielonych urzędników w odpowiedniej liczbie.

W miastach większych Urzędy Mieszkaniowe winny utworzyć specjalne referaty do poszczególnych działów z zakresu sprawy mieszkaniowej, a przedewszystkiem: referat higieny mieszkań.

3.

Organy komunalnego nadzoru mieszkaniowego są bezpośrednio podległe naczelnym władzom komunalnym (prezydentom i burmistrzom).

4.

Urzędy mieszkaniowe, fachowi urzędnicy do spraw mieszkaniowych, oraz w gminach wiejskich władze komunalne sporządzają z działalności swojej sprawozdania kwartalne, których odpisy winny być przysyłane okręgowym inspektorom mieszkaniowym.

5.

Urzędy mieszkaniowe, fachowi urzędnicy do spraw mieszkaniowych i w gminach wiejskich władze komunalne komunikują się bezpośrednio z okręgowymi inspektorami mieszkaniowymi w zakresie wszelkich spraw mieszkaniowych.

6.

Urzędy mieszkaniowe, oraz fachowi urzędnicy do spraw mieszkaniowych winni prowadzić wykazy mieszkań wolnych i dane o ich wynajęciu wedle instrukcji i wzorów, zatwierdzonych przez Ministerstwo Zdrowia Publicznego w dniu 25. III. 1919 r., oraz są obowiązane udzielać poszukującym mieszkań, zwłaszcza rodzinom obciążonym dziećmi, poradę we wszystkich sprawach dotyczących mieszkań.

Dane osiągnięte z prowadzenia wykazu mieszkań winny być przesyłane w odstępach kwartalnych okręgowym inspektorom mieszkaniowym. (Art. 10 Ust. 2 Dekretu o zapobieganiu brakowi mieszkań z dnia 16. I. 1919 r. Dz. Pr. 8 1919 r., poz. 116).

7.

Do obowiązków Urzędów Mieszkaniowych i fachowych urzędników do spraw mieszkaniowych należy dokładnie zbieranie następujących danych o stanie mieszkań i rynku mieszkaniowego:

- budowa domów i mieszkań i koszty budowy,
- wartość względna gruntów i zależność jej od położenia gruntów,
- cena sprzedaży gruntów pod budowę mieszkań i zakładów przemysłowych,
- obudżenie zabudowanych i niezabudowanych gruntów,
- liczba posiadaczy domów mieszkalnych w stosunku do ogółu ludności,
- liczba właścicieli domów mieszkających nie we własnych domach w stosunku do ogółu właścicieli domów.

Wyniki przeprowadzonej statystyki i ankiet winny być przysyłane okręgowym inspektorom mieszkaniowym.

Na żądanie organów państwowego nadzoru mieszkaniowego: Wydziału Higieny i Inspekcji Mieszkań Ministerstwa Zdrowia Publicznego i Okręgowych Inspektorów mieszkaniowych Urzędy mieszkaniowe, fachowi urzędnicy do spraw mieszkaniowych, oraz w gminach wiejskich władze komunalne winny zbierać dane według wzorów przesłanych. (Art. 10 Ust. 1 Dekretu o zapobieganiu brakowi mieszkań z dn. 16. I. 1919. Dz. Pr. Nr. 8 z dn. 25-go stycznia 1919, poz. 116).

- liczba mieszkań i mieszkańców na jednej posesji,
- liczba i wielkość istniejących mieszkań i ich położenia,
- stosunek między zapotrzebowaniem i zaofiarowaniem mieszkań,
- komorne, jego wzrost, obliczanie komornego za 1 metr kwadratowy podłogi i 1 metr sześcienny przestrzeni,
- stosunek dochodu lokatorów do wysokości komornego,
- liczba posiadaczy domów mieszkalnych w stosunku do ogółu ludności,
- urządzenia kąpielowe w mieszkaniach,
- liczba łóżek w mieszkaniu i liczba osób z nich korzystających,
- stosunek liczby ustępów do liczby mieszkań i mieszkańców,
- liczba przeprowadzek w granicach gminy.

8.

Organy komunalne nadzoru mieszkaniowego winny zorganizować na terenie swej działalności inspekcje mieszkaniowe i przedstawić skład osobowy ich do zatwierdzenia Naczelnym Władzom Komunalnym (Art. 13—19 Dekretu o zapobieganiu brakowi mieszkań) i do aprobaty Okręgowym inspektorom mieszkaniowym.

Urzędy mieszkaniowe, fachowi urzędnicy do spraw mieszkaniowych oraz w gminach wiejskich władze komunalne winny czuwać, aby działalność inspekcji mieszkaniowej była zgodną z regulaminem inspekcji, zatwierdzonym przez Ministra Zdrowia Publicznego w dniu 25 III. 1919.

Przedstawiciele Urzędu mieszkaniowego, fachowi urzędnicy do spraw mieszkaniowych oraz w gminach wiejskich władze komunalne mają prawo brania udziału w oględzinach dokonywanych przez inspekcje mieszkaniowe, są obecnymi na posiedzeniach inspekcji mieszkaniowych oraz mają prawo zwolnienia posiedzeń nadzwyczajnych inspekcji.

Urzędy mieszkaniowe, urzędnicy fachowi do spraw mieszkaniowych oraz w gminach wiejskich władze komunalne czuwają, aby regularnie były im przysyłane sprawozdania miesięczne, sporządzane przez inspekcje mieszkaniowe. Odpisy sprawozdań tych winny być przysyłane przez organy komunalnego nadzoru mieszkaniowego Okręgowym inspektorom mieszkaniowym.

Urzędy mieszkaniowe i fachowi urzędnicy do spraw mieszkaniowych przedstawiają naczelnym Władzom Komunalnym do zatwierdzenia proponowane przez siebie kary na niewykonyjących zleceń inspekcji mieszkaniowych.

W wypadkach większej wagi, mianowicie, gdy usunięcie braków mieszkaniowych połączone jest ze znacznym nakładem pieniężnym, lub gdy chodzi o potrzebę zamknięcia mieszkania, względnie czasowe usunięcie lokatorów, Urzędy mieszkaniowe, fachowi urzędnicy do spraw mieszkaniowych oraz w gminach wiejskich władze komunalne żądają protokołów inspekcji mieszkaniowej w celu powzięcia decyzji.

Urzędy mieszkaniowe, fachowi urzędnicy do spraw mieszkaniowych i w gminach wiejskich władze komunalne czuwają, aby osoby, którym powierzone są oględziny i opieka nad mieszkańcami, miały legitymacje, wydane przez Naczelną Władzę Komunalną, upoważniające do wstępu do mieszkań i zła-

czonych z nimi ubikacji w godzinach, ustalonych zgodnie z Art. 15 Dekretu o zapobieganiu brakowi mieszkań z dnia 16 I. 1919. (Dz. Pr. FF. Nr. 8, z dnia 25 stycznia 1919, poz. 116).

9.

Do obowiązków organów komunalnego nadzoru mieszkaniowego należy przeciwdziałanie nadmiernemu podnoszeniu cen mieszkań. Przy określaniu czynszu mieszkaniowego organy komunalnego nadzoru mieszkaniowego winny się kierować normami przewidzianymi Ustawą o ochronie lokatorów z dnia 28.VI.1919. Dz. Pr. Nr. 52 z dn. 1.VII.1919.

10.

Celem rozpoznawania spraw, wynikających z najmu i użytkowania mieszkań, Urzędy mieszkaniowe winny inicjować utworzenie Urzędów rozjemczych, które będą działać na zasadach pomieszczonych w art. 14—21 Ustawy o ochronie lokatorów z dnia 28.VI.1919, Dz. Pr. 52 z dn. 1.VII.1919 r.

11.

Organy komunalnego nadzoru mieszkaniowego w razie ujawniającego się ostrego braku mieszkań winny występować do Naczelnych Władz Komunalnych z wnioskami zarządzenia środków zapobiegawczych, przewidzianych w art. 28 Dekretu z dn. 16.I.1919.

a) zakazu rozbierania domów drewnianych i murowanych odpowiadających warunkom technicznym i sanitarnym,

b) nakazu właścicielowi lub dzierżawcy domu podziału czteropokojowych lub większych lokali niezajętych na mieszkania mniejsze,

c) ustalenia normy obliczania liczby pomieszczeń niezbędnych dla rodzin lub osób samotnych i nakazania stosowania tych norm przy najmuowaniu lokali,

d) odnajmowania przymusowego lokali w wypadkach zajmowania przez rodzinę lub osobę samotną pomieszczeń ponad normę,

e) zajęcia przez gminę lokali próżno stojących dłużej, niż kwartał, w celu wynajęcia przez gminę na rachunek właściciela poszukującego mieszkania,

f) zajęcia gruntów pod budowę czasowych domów mieszkalnych,

g) nakazu właścicielom lub dzierżawcom domów zniszczonych i niezamieszkałych, lecz do zamieszkania zdalnych — naprawy i doprowadzenia ich do porządku i do stanu mieszkalnego,

h) nakazu właścicielom lub dzierżawcom domów przebudowania poddaszy, suterien i budowli gospodarczych na pomieszczenia mieszkalne,

i) wywłaszczania przez gminę parceli budowlanych prywatnych, jeżeli w ciągu 3 lat nie rozpoczęto na nich budowy domu mieszkalnego,

j) zakazu wynajmowania przez jedną osobę jednocześnie więcej, niż jednego lokalu mieszkaniowego i odnajmowania tych lokali innymi.

12.

Do obowiązków organu komunalnego nadzoru mieszkaniowego należy inicjatywa i popieranie wszelkich usiłowań, dążących do polepszenia stosunków mieszkaniowych wśród ludności niezamożnej drogą:

a) zakupywania przez gminy terenów pod budowę małych, tanich mieszkań higienicznych,

b) przygotowanie okolic podmiejskich do budowy przez zaprowadzenie komunikacji odpowiedniej,

c) zakładanie kooperatyw mieszkaniowych i związków budowlanych, budujących małe, tanie mieszkania higieniczne,

d) zakładanie i parcelację kolonii domów mieszkalnych według systemu miast-ogrodów lub innego, zapewniającego tanie, małe mieszkania higieniczne.

13.

Do obowiązków organów komunalnego nadzoru mieszkaniowego należy wydobywanie pożyczek i zapomóg dla kooperatyw mieszkaniowych, związków budowlanych i organizacji społecznych, mających służyć budowie tanich, małych mieszkań higienicznych.

14.

Urzędy mieszkaniowe winny opracować projekty miejscowych statutów i przepisów mieszkaniowych.

15.

Do obowiązków Urzędów mieszkaniowych należy regulacja kredytów na budowę małych, tanich mieszkań higienicznych, współdziałanie w zakładaniu miejskich banków hipotecznych.

16.

Organy komunalnego nadzoru mieszkaniowego wydają wspólnie z właścicielami opinie o projektach miejscowych planów regulacyjnych, o projektach domów mieszkalnych oraz czuwają nad tem, aby przy rozszerzaniu miast zadania techniczne były przystosowane do miejscowych warunków społecznych i gospodarczych ludności.

Minister Zdrowia Publicznego:

(—) Janiszewski.

Warszawa, dnia 30 czerwca 1919 r.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

Z Ministerstwa Spraw Wojskowych.

Odczuwając potrzebę popularności wiedzy wojskowej, grono oficerów rozpoczęło przy Min. Spraw Wojskowych szereg luźnych wykładów z dziedziny techniki i teorii wojny.

